

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਸੀ. ਐਸ. ਐਸ. ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਸ। ਜੇ. ਜੇ.

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਮੀ 1 ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ ..-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 5897

28 ਜਨਵਰੀ 1977

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 26 ਅਤੇ 28— ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਕਟ (1975 ਦਾ XIV)- ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਆਮ) ਨਿਯਮ 1962 — ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ 29 — ਸੰਵਿਧਾਨ 195 ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 14, 18 ਅਤੇ 28— ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਪੈਸਾ — ਇਸ ਤੋਂ ਖਰਚਾ — ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ — ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ — ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਧਿਆ — ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 28 — ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ — ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ — ਕੀ ਕੋਈ ਟੈਕਸ।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ / ਉਸ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ : ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ- ਡਿਊਸਰ ਜੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਠੁੱਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਲਗਾ ਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1977)2

ਖੇਤਰ ਸਮੁੱਚੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਏ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 23)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (v), (x), (xiii) ਅਤੇ (xiv) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (xi) ਅਤੇ (xiii) ਵੈਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਵੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 26 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (x), (xiii) ਅਤੇ (xiv) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 28 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਧਾਰਾ (viii) ਵੀ ਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਜੋੜਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮਾਰਕੀਟ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

.....

(ਪਾਰਾ 12, 14, 15 ਅਤੇ 16)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 19)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ : -

(i) 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਦੇ ਤਹਿਤ, 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਇਨ ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ;

(ii) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ; 1975, ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਨੂੰ ਰੱਦ, ਅਵੈਧ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਵਜੋਂ;

(iii) ਦੀਆਂ

ਧਾਰਾਵਾਂ 5 23, 26, 227 ਅਤੇ 228 ਨੂੰ ਅਯੋਗ, ਅਵੈਧ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਗੈਰ-

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰੀਤ ਸੀ ;

- (iv) ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨਿਯਮ 29 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ, ਅਵੈਧ , ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ;
- (v) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ। 1.50;
- (vi) ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ;
- (vii) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ;

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21 ਅਗਸਤ , 1975 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ 1975 ਦੇ 14 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 14 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ । 1974 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਹਰ ਸੰਭਵ ਰੁਕਾਵਟਾਂ, ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਨੋਦ ਕਟਾਰੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੀ ਸੀ ਗਰਗ, ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੇਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

VP ਪਰਾਸ਼ਰ, AAG (Pb.) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਆਰ.ਐਲ ਬੱਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਤੌਰ ਇੰਟਰਵੀਨਰ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) M/s ਦੇਵੀ ਦਾਸ-ਗੋਪਾਲ ਡ੍ਰਿਸ਼ਨ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਇਸਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1975 (1975 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 14) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ। -4 ਪਟੀਸ਼ਨ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਨੂੰ. T

(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੋਧ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੀ ਨਕਲ), ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 23, 26, 27 ਅਤੇ 28 ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(2) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਸੀਮਾ 50 nP ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਕਈ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1969 (1969 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 25), ਕਾਪੀ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-1 ਦੁਆਰਾ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 1-00 ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1973 (1973 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 28), ਕਾਪੀ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-2 ਦੁਆਰਾ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1-50 ਪੀ. ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1974 (1974 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 4) ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1974 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ 2-25 ਪੀ. ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਨੂਮਾਨ ਡਾਲੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਹਿਸਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ 1974 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 13 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ 'ਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ 2-25 ਪੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ 2 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਲੀ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-5) ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਮੋਗਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ 1000000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇ 7 ਲੱਖ

(1) ਏਆਈਆਰ 1976 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 1.

ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮੋਗਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੋਗਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਭੇਅ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 2 ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ; ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ : ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਹੋਣ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੁ. ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ 1 ਕਰੋੜ, ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1974 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ; ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਮਾਰਕਫੈਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਲਏ ਪੰਜ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਆਜ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸਰਪਲੱਸ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆ, ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ . ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) **Sep Separate.1** ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੈਕਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਟੀਰੀਅਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ. ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਫੰਡ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਘਾਟਾ 6 ਲੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਰੇਟ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਫੰਡ ਹੈ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦੇਣਾ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਮਾਰਕੀਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਪ੍ਰੌਪਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਆ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6. "ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ" ਅਤੇ "ਸਬ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਘੇਰਾ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ ਖੇਤਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਧੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ - ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਉਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 27 ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਗੱਲ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਪਾਵਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਵਿਵਾਦ: -

- (1) ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26(v), (vii), (x), (xi), (xiii), (xiv) (xv) ਅਤੇ (xvii) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (viii), (x), (xi), (xiii) (xv) ਅਤੇ (xvii), ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ; ਅਕਾਰਥ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਕਸਰਤ. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਪੀਐਮ-ਪੋਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਮੇਲਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 28, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (2) ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ।

ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ: -

- (a) ਧਾਰਾ 26, ਧਾਰਾਵਾਂ (v), (x), (xi)। (xiv) ਅਤੇ (xvii)।
 (b) ਧਾਰਾ 28, ਧਾਰਾਵਾਂ (viii), (xi)। (xiii) ਅਤੇ (xvii)।

(7) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ. ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਫੀਸ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਕਵਿਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਹਿ-ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਵੀ ਫੀਸ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਵਸੂਲੀ ਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ-ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਠੁੱਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ. ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਤਪਾਦਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ ਮਾਰਕੀਟ-ਯਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਉਤਪਾਦਕ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢੁੱਕਵੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਠੁੱਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਉਪਜ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸੜਕਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਉਪ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਘੇਰਾ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ

ਮਾਮਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਫੀਸ ਲਗਾ ਕੇ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਹੜਾ; ਸਗੋਂ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਸਮੁੱਚੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 28 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 28 ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ: -

"26. ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

- (v) ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੁਧਾਰ;
- (x) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ;
- (xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;
- (xiv) ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ;
- (xvii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: "

28. ਸੈਕਸ਼ਨ, 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

- (viii) ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਸਰਾ, ਛਾਂ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ, ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂਆਂ, ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਪੈਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲਾਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼;

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

(xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰੀ;

(xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ।

(12) ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵੀ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(13) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾਵਾਂ (x), (xi) ਅਤੇ (xiv) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਦੇਸ਼ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ 14 ਅਤੇ 18, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“(14) ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਖੋਜ, ਕੀੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(18) ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ; ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ; ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਜ਼ੇ, ਬਸਤੀਵਾਦ-

(14) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਐਕਟ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ - 28 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਐਂਟਰੀ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ 14 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ 18. ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਾਪਸੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੌਦਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 28 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਧਾਰਾ (x), (xiii) ਅਤੇ (xiv) ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਲੱਭੇਗੀ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੰਡੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਉੱਚ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੰਦਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਂਟਰੀ 28 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(15) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 28 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (xi) ਅਤੇ (xiii) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

(16) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (viii) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। , ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲਾਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚਾ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੰਡੀ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲਾਂ ਜਾਂ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਏ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਉਪਜ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦੇ ਹਨ , ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਜ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਲਈ , ਧਾਰਾ (viii) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

T

(17) ਇਕੋ ਇਕ ਧਾਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ (xvii) ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(18) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਗਾਈਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਫੀਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਫੀਸ ਦੇ ਤੱਤ, ਭਾਵ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਨੁਮਲਨ ਡਾਲੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿਲਜ਼, ਹਿਸਾਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲੀ ਜੇ. (ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸਨ), ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ 'ਫੀਸ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ 'ਟੈਕਸ' ਹੈ। ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਖੌਤੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1107

ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ

ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਜੁਟਾਉਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਲੇਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (3)। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

1. ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
2. ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਤੋਂ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਆਮ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ - ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
3. ਕਿ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਬੰਧ ਆਮ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ; ਅਤੇ
4. ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ

(3) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1406

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

T ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਕੱਤਰ, ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਬਨਾਮ ਜੈਨੀਥ ਲੈਪਜ਼ ਐਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ (4), ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਆਦਿ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਾਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ, ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਟੈਰੀਟਰੀ (5), ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਮਦਰੈ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਨਰਾਇਣਨ ਆਦਿ (6), ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ (7), ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(20) ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੀਸ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਜਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

(4) ਏਆਈਆਰ 1973

SC7241' ~

(5) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 846.

(6) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 2193.

(7) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1121.

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਜਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੈਰਾਂ 9, 10, 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

1. . ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 5 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰੀ ਬਾਰੇ [ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (ii), (viii) (xiii)]। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ 42 ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਜਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਨੁਬੰਧ P-7 ਅਤੇ P-8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
10. ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮੋਗਾ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਸਾ ਵੱਟ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕਰੀਬ 10000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 1.5 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖੂਹ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਲਬ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਿਊਜ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਗੋਡੇ ਗੋਡੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮੋਗਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
13. ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮੋਗਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ, ਬਜਟ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 2 ਪ੍ਰਤੀ 100 ਰੁਪਏ।

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

14. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। 1.50, ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ 27 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਰਾਹੀਂ ਸਾਲ 1971-72, 1972-73, 1973-74, 1974-75 ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1974-75 ਅਤੇ 1975-76 ਦੇ ਬਜਟ ਦੇ ਉਪ- ਨਿਯਮ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਬਜਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮ ਕਮੇਟੀ, ਮੇਰਾ ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

15. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਵਧਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ। - ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਜਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1975-76 ਲਈ ਖਰਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। 61,53,955 ਜਦਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਹੈ। 55,50,406 ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ। 6,03,549 ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਅਜੀਤਵਾਲ (ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਹੜੇ ਦਾ ਸਬ-ਯਾਰਡ ਹੈ) ਵਿਖੇ ਕੰਟੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਟੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਲਾਭ-ਨਾ-ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। 5 ਲੱਖ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਉਪਰੋਕਤ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ, ਪਿੰਡ ਖਾਲਸ (ਵਾਟਰ ਕੋਰਸ), ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ; ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਸਪਰੇਅ ਪੰਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਬਿਜਲੀਕਰਨ ਵੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਈ-ਕਈ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚਣੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੋਰ ਫੰਡ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਫੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਸਰਪਲੱਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ 1974 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੱਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਫੰਡ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਖਰਚੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕੁਝ ਵਿਆਜ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 8 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

8. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ - ਸੁਝਾਅ ਦਿਓ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਲਏ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਪਾਹ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਪਾਹ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਭਾਅ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ।

1.43 ਕਰੋੜ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 5 ਕਰੋੜ।

9. (ਦੁਹਰਾਇਆ)। ਇਸ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। 5 ਕਰੋੜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

10. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਖਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਹੈ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਖਰਚਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
13. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਫੀ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। 2 ਫੀਸਦੀ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ।
14. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਟੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਏਗੀ। 2 ਫੀਸਦੀ। ਬੈਲੋਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ thq ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ”

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਕਥਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਧਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ/ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਹਨੂਮਾਨ ਡਾਲੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿਲੱਜ਼, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਦਲੀਲਾਂ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ; ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। . ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਲੋਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਹੀ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਮੇਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚਾ ਖਰਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ , ਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੈਂ ਮਲਿਕਵਡ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ W-10, W-II ਅਤੇ W-12 ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਅਨੇਕਚਰ 'ਡਬਲਯੂ-10':- ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਆਸਾਮੀ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ

Kewal Krishan Puri and another v. The State of Punjab, etc.
(P. C. Jain, J.)

ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਨਾਜ ਦੇ ਭਰੇ ਟਰੱਕ ਆਸਾਮ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਫੰਡ।

“ਅਨੇਕਚਰ 'ਡਬਲਯੂ-ਇਲ' :-ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਨੇ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਛੇ ਰਾਈਸ ਸ਼ੈਲਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਨੁਬੰਧ 'ਡਬਲਯੂ-12':-ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ (ਬੀ. ਐੱਡ ਆਰ.) ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ, ਤਕਨੀਕੀ ਕੈਲਰੀ ਦੀਆਂ ਆਮ ਰਸਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਡਿਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦਿ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(23) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, *luamj* ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲਿਮਟਿਡ ਮੋਗਾ, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ, 1976। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਨੇਕਸਰ ਡਬਲਯੂ-ਐੱਲ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ-12 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚਾਵਲ ਸ਼ੈਲਰ ਜਾਂ ਗਿੰਨਿੰਗ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਖਰਚਾ। ਦੀਆਂ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ

ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ। ਚੌਲ ਸੈਲਟਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ Annexure W-10 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਲਈ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ, ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ W-10, W-II ਅਤੇ W-12 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ; ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅੱਧੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਵੀਡੀਓ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ 'ਪੀ-5')। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। 2 ਫੀਸਦੀ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ।

(24) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੀ ਧਾਰਾ (xvii) 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 26 ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। 28 ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਤੋਖੀ (ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜ.)

ਇੰਦਰਾਜ਼ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

i

(25) ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ ਬੱਟਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਮਲਿਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ 'ਤੇ।

(26) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(27) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ

ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸਿੱਧੂ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਏ.ਐੱਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐੱਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ
ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.
 ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,
 ਬਨਾਮ
 MST. ਸੰਤੋਖੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰ
 1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 418
 31 ਜਨਵਰੀ 1977

ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXX)— ਧਾਰਾ 14(1)- ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ- ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਜੋ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ — ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ।